

Да бъдем част от налетието на земите ни!

БЪЛГАРСКИ ДНИ НА НАСЛЕДСТВОТО 2010

НАЦИОНАЛЕН АРХЕОЛОГИЧЕСКИ ИНСТИТУТ С МУЗЕЙ
БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ - WWW.NAIM.BG

МЕЖДУНАРОДНА ФОНДАЦИЯ ЗА БЪЛГАРСКО НАСЛЕДСТВО
ПРОФЕСОР ПЕТЪР ДЕТЕВ - WWW.DEDEV.COM

ФИЛМОВ ФЕСТИВАЛ ЗА КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО

www.bulgarianfilms.com

8 - 15 МАЙ НАЦИОНАЛЕН АРХЕОЛОГИЧЕСКИ ИНСТИТУТ С МУЗЕЙ ПРИ БАН

ОТКРИВАНЕ - 8 МАЙ, СЪБОТА, 11 ЧАСА, ЦЕНТРАЛНА ЗАЛА

ФЕСТИВАЛНИ ДНИ 9, 10 И 11 МАЙ ОТ 10 ДО 18 ЧАСА

НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ "КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО И НОВИ ТЕХНОЛОГИИ"

11 МАЙ, 14 - 18 ЧАСА, ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА

12 МАЙ, 17 ЧАСА, ГАЛЕРИЯ "АРХИВИ" НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "АРХИВИ - ЕКСПОЗИЦИЯ
"ПАМЕТ ЗА ПЪРВИТЕ ЕВРОПЕЙСКИ ЗАСЕЛНИЦИ - ПРОУЧВАНИЯ НА АРХЕОЛОГА ПЕТЪР ДЕТЕВ"

20 МАЙ, 16 ЧАСА, СТОЛИЧНА БИБЛИОТЕКА

ПРЕМИЕРА НА РОМАНА "ДА НАМЕРИШ СЕБЕ СИ" ОТ ДОБРИ КАРАБОНЕВ

С ПОДКРЕПАТА НА:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА
КУЛТУРАТА

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ
НАЦИОНАЛЕН ФИЛМОВ
ЦЕНТЪР

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО
НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
ДЪРЖАВЕН КУЛТУРЕН
ИНСТИТУТ

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ
"АРХИВИ"
/ЦДА/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ
ЗА БЪЛГАРИТЕ В
ЧУЖБИНА

МЕДИЙНИ ПАРТНЬОРИ:

СПОНСОРИ:

БЪЛГАРСКА
ТЕЛЕГРАФНА
АГЕНЦИЯ

Ралица Денчева
художник

ПРОГРАМА НА ФЕСТИВАЛА

www.bulgarianfilms.com

8 май – 11 часа

Откриване

11, 30 - 13, 20 ч.

Археология.

Първа сесия

История – Първа сесия 14, 15 - 15, 40 ч.

ИСКРИ НАД РОДОПИТЕ - 24 мин.

Една неизвестна страница от близката ни история – дейността на българо-мохамеданската културно-просветна организация Дружба „Родина“ действала в района на Средните Родопи и жестоко разгромена след 9 септември 1944 г.

**СЕВТ БЕЗСМЪРТНИЯТ-ТАЙНИТЕ НА ЕДИН
ТРАКИЙСКИ ЦАР - 53 мин.**

Археологът Георги Китов отваря неограбена гробница в Долината на царете. В богатото царско погребение учени идентифицират погребението на тракийския цар Севт III. Идва неочаквано откритие – бронзова глава, истински шедьовър на античното изкуство е заровена пред входа на гробницата. Чрез тези артефакти предизвикващи множество въпроси и догадки филмът разкрива психологическия портрет на този тракийски цар и ролята му в една сложна епоха.

**КОДОВЕТЕ НА ЧЕРНОМОРСКАТА АТЛАНТИДА -
23 мин.**

Край Варна преди 7 хиляди години живяла т.нар. Аеролитна т.е. Златнокаменна цивилизация, която имала респектиращи познания в математиката, геометрията, геодезията, астрономията. Тя е оставила паметници, които свидетелстват и за впечатляващо майсторство в златарството. Филмът представя непознато, дори революционно тълкуване на емблематични находки от Варненския енеолитен некропол. Как в един от най-популярните символи отпреди шест хилядолетия - огромната чиния със златни инкрустации, са кодирани много послания. Върху нея в диаметър и височина се нанасят по няколко пъти други артефакти от световноизвестния некропол. В математическите съотношения и пропорции са вплетени Златното сечение, числото Пи, числото на Фибоначи, съотношения, които едва 2000 години по-късно виждаме повторени в строежа на пирамидите.

**БОГОВЕТЕ НА ПЛОВДИВ
МНОГОЕЗИЧНИЯТ ХРАМ - 26 мин.**

Езически храм е открит в центъра на Пловдив. Последните разкрития доказват съществуването му през 2-3 век. Над 200 теракотени статуетки на от гръко-римския пантеон и „заети“ от Изтока божества оформят картината на античния Филипопол. Обектът се намира в подножието на Античния театър и е наречен „Музеят“. Проучванията продължават.

Обедна почивка

ПО ПЪТЯ ЗА СПОМЕНА ЗА КУКУШ - 27 мин.

Навършиха се 95 години от опожаряването на българския град Кукуш по време на Балканската война в 1913 г. Историческите факти оживяват с уникални архивни документи, фотоси и спомените на потомци на бежанци от Кукуш. Разказите им са съхранената родова памет за българския Кукуш, за трагедията на бежанците напуснали роден дом и край след изпепеляването на града.

ПЪТИЩА КЪМ ХРАМА - 28 мин.

Хисаря е убежище на различни религии и вярвания. От далечните тракийски мистерии, през раннохристиянските базилики, до наши дни, вярата винаги е крепяла неговите жители. Днес в града има три православни църкви, два католически храма и джумая. Три са тук пътищата, водещи към общия Храм на Вярата. Историята на религиозните общности в града, храмовете и символите на вярата са фон на разказа за „заедността“ ни в общото пътуване към изконните морални ценности.

ВЕЛИКОДУШНАТА ЗЕМЯ - 27 мин.

Природни и археологически забележителности на българското черноморско крайбрежие и тяхната първична красота са застрашени от посегателствата на човека. Филмът е по мотиви от есето „Земята“ на ливанския писател и мислител Джубран Халил Джубран. Дуранкулашкото езеро с посветителски център, местности Яйлата, Болата и Калиakra, устието на река Камчия, град Созопол, Резово, както и градината на сем. Серафимови в село Велика.

**ГУРБЕТЧИЙСТВОТО – СЪДБА НА БЪЛГАРИНА -
15 мин.**

Вълнуващ разказ на ученици от българското училище „Джон Атанасов“ в Чикаго за живота на първите български емигранти отвъд Океана.

кафе пауза

Наследство – Първа сесия 16, 30 – 18 часа

ГРАЖДАНИНЪТ СПИРИДОН - 26 мин.

В пловдивско на 12 декември почитат деня на майстора. Този празник е възстановен от Етнографския музей. Легендите за св.Спиридон, празничното шествие характерно за този ден и самия ритуал – посвещаване в майсторско звание – „тестерлик“. Имат ли място занаятите днес и какви са пътищата за тяхното развитие?!

БЪЛГАРСКОТО ИМЕ НА ДЪЛГОЛЕТИЕТО - 27 мин.

Свърхлюбопитна история на българското кисело мляко, народната традиция и новият Музей на киселото мляко.

СРЕДИЩЕ НА БЪЛГАРЩИНАТА В АМЕРИКА - 15 мин.

Първият випуск на български ученици от училище „Джон Атанасов“ в Чикаго разказва.

9 май - неделя, Наследство, Втора сесия, 10 ч. -12, 10 ч.

ТРИПТИХ ЗА ДИМИТЪР ДИМОВ - 27 мин.

Първият документален филм за живота и творчеството на писателят, ученият и човекът Димитър Димов.

ПРОФ. КЪНЧО ЦАНЕВ, РЕЗБАРЯТ - 36 мин.

Филмова изповед за живота и творчеството на професор Кънчо Цанев - един съвременен възрожденец, автор на знакови творби - потонната композиция на тавана в Слънчевата зала на НИМ в Бояна, монументалните дървени триизмерни пластики в НДК - Пролет и Самодива, десетки тавани и ритуални зали, седем иконостаса на храмове в Смолян, Пампорово, Горна Баня... Родовите му корени от малка махала до Трявна, душата на дървото, търсене на нови изразни средства, резбата, таваните, иконостасите, дарителството...

ПЪТЕПИС С ЕЛЕМЕНТИ НА ОПТИМИЗЪМ, ПО ИВАН ХАДЖИЙСКИ - 64 мин.

100 години от рождението на класикът на българската социология Иван Хаджийски. Пътуване по неговите стъпки между родния му град Троян, село Терзийско, село Шипково, село Рибарица и Тетевен в търсене на истории, звуци и гледки съпоставими с неговите текстове, за да разберем дали са се променили българите след един век. Със специалното участие на Руси Чанев.

Обедна почивка

9 май, неделя, История, Втора сесия, 13 ч. - 15, 40 ч.

ОСВОБОДИТЕЛИТЕ НА БЪЛГАРИЯ - 72 мин.

Масшабен филм сниман на три континента от небезизвестния продуцент Пламен Петков нашумял с поредицата „Българите“ по БТВ. Филмът е своеобразно продължение на тази поредица.

В ПРИМКАТА НА МЪЛЧАНИЕТО - 53 мин.

Разказ за писателя Светлозар Акендиев Димитров-Змей Горянин, автор на десетки исторически романи и повести, хиляди епиграми, лирика, литература за деца... Един от най-издаваните писатели, наред с Йовков и Елин Пелин през 30-те и 40-те години на 20-я век... И един от тези, които попадат в примката на мълчанието след 1944-та.

В ПЛЕН НА ТЕРПСИХОРА 35 мин.

Животът и творческият път на Асен Манолов – хореограф с богато въображение и неспокоен дух, основал професионалния балет Русе. Спомени за работата си с него споделят учениците му Красимира Колдамова, професор Петър Луканов, професор Хикмед Мехмедов, както и солистите на русенския балет Надя Румениен, Виделина Пенева, Михаил Дамянов.

Кафе пауза

9 май, неделя, Археология, Втора сесия, 16 ч. – 18 часа

СКАЛИТЕ ПРОГОВАРЯТ - 34 мин.

Искате ли да проумеете какво са били Родопите за тукашната праисторическа цивилизация вижте разказа на небезизвестната проф. Ана Радунчева, посветила повече от 30 години в изследване на тамошните светилища.

ОТКРИВАНЕТО НА АТЛАНТИДА - епизод I, 30 мин.

Атлантида е предпочитена, доказва го Йордан Детев и търси отговори на въпроса, защо никой няма интерес тя да бъде „открита“. Само потопът ли е заличил спомена за Стария свят, само утопичен блян ли е описанието на Платон? Какво предстои да научи неминуемо света за най-старата могила култура в Тракия, за двоичния код белязал откриването на металите в Родопите и ритуално изпратения към отвъдното, но съумял да стигне до нас, митичен цар-жрец на Атлантида, възкръснал в един от черноморските ни некрополи.

БЕГЛИКТАШ - 32 мин.

Друг изумителен сайт от „драмата Атлантида“ край черноморското крайбрежие е светилището с идиотското име Бегликташ, „преоткрито“ наскоро. Върху древния мегалитен паметник са напластени вярвания, ритуали и... обикновено овчедушия.

10 май – понеделник, Наследство, Трета сесия, 10 ч. - 12 ч.

ПЪРВИЯТ ТЪРНОВСКИ ЕВРОПЕЕЦ - 24 мин.

Методий Хаджипетков е бил изключително колоритна личност, с разностранни идеи в следосвободенска България. Съвременниците му го определят като първия търновски европеец.

НИКОЛА ПИКЛО. НЕИЗВЪРВЯНИЯТ ПЪТ - 39 мин.

И до днес делото на една релефна и сложна личност, постиженията на един интензивно и творчески изживян живот са покрити със забрава. За да преобърнем представите на официалната историография за д-р Пиколо, трябваше да го разгледаме в мащабите на европейската култура.

ОТ РЪЦЕТЕ НА МАМА - 28 мин.

Ще видим етно-графското богатство на Пиринския край разказано от тъкани, бродерии, плетива и костюми. Раклите си отварят Нина Кисова от Разлог и Веселина Бойчева от с. Логодаж.

НЕРАЗБРАН СИ ОТИДОХ - 27.27 мин.

Филм за Никола Йонков Вапцаров. Повдига темата за третия разстрел на поета...

Обедна почивка

10 май, понеделник, История, Трета сесия 13 ч.- 16 ч.

МЕТЕЖНИЯ БОГОСЛОВ - 35.21 мин

Представяме българския възрожденец Тодор хаджи Станчев – богослов, драмописец, журналист – издател на най-дълго излизалия в Русе и България, вестник „Славянин“.

НА 60 МЕТРА ПОД ВОДАТА - 22.15 мин.

През декември 1942 година на 5 километра пред нос Шабла намира своята гибел съветската подводница Л-24 /Ел-24/ с 57 души екипаж. Какво е накарало командира на най-голямата за времето съветска субмарина да се приближи толкова близо до брега, в български териториални води? Какви са причините за потапянето ѝ, без нито един член от екипажа и да се спаси.

ЕДИН ИЗСТРЕЛ - 60 мин.

Филм за таврийския българин, писателя Мишо Хаджийски (1916-1944), повел 2000 наши сънародници от Таврия, Украйна към България през Втората световна война. Самоубил се, за да не попадне в ръцете на палачите. Разказ за съдбата на българите пръснати далеч от отечеството...

БИОГРАФИЯТА НА ЕДНА СНИМКА - 52 мин.

Четвърта част от поредица за бита и душевността на българина. На 1 май 1945 година изглежда, че всичко е ясно за България. Но както знаем историята ни се развива малко по-различно...

Кафе пауза - 15.50 ч - 16, 15 ч.

10 май, понеделник, Археология, Трета сесия 16.15 ч - 18, 20 ч.

АРХИВИТЕ НА ТРАФИКА - 48 мин.

Поредицата „Извор на съкровища“ на автора Канна Рачева и оператора Иван Филчев, е посветена на износа на антични ценности и културни богатства от България от началото на XX век до днес. Двата епизода ще покажат на зрителите най-големите и значими обири на антики у нас, както и създаването на първите канали за нелегална търговия с културни ценности.

ТРАСЕТА И КАНАЛИ - 48 мин.

От втората серия „Трасета и канали“ зрителите ще научат кои са доайените на трафика на антики у нас, създали първите канали за износ на културно-исторически ценности към Западна Европа. Епизодът проследява развитието на този вид престъпност по времето на социализма. Чрез възстановката на истински случаи епизодът поставя и въпроса за участието на отделни оперативни работници в износа на антики, както и за мястото на цялата Държавна сигурност в разработването на нелегалните канали.

ЗАКОНЪТ И НИЕ: ИМАНЯРИ - 30 мин.

Най-голямото местопрестъпление в България е близо до видинското село Арчар. Някога там се е намирал античния римски град Рациария. Една безценна част от културното ни наследство и историческите ни паметници е загубена. Какво всъщност се е случило?

11 май, вторник, Наследство, Четвърта сесия, 10 ч. – 13, 45 ч.

ПОРТРЕТ НА ЦАНКО ПЕТРОВ - 30 мин.

Разказ за творческата лаборатория на известния български художник Цанко Петров преподавател във Великотърновския университет «Св.св. Кирил и Методий». Автор на учебници и научни трудове по история на изкуството и живописата.

ПОРТРЕТ ЗА ПЛАМЕН ЛЕГКОСТУП - 24 мин.

Художникът Пламен Легкоступ е Ректор на Великотърновския университет „Св.св.Кирили Методий“. Преподава в магистърски програми на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Чете лекции в Университет Монс-Ено, гр. Монс, Белгия; Университет на Гранада, гр. Гранада, Испания; Университет на Лийдс, Лийдс, Англия.

ЦЪРКОВНО УЧИЛИЩЕ КЪМ ХРАМ „СВ. НИКОЛАЙ“ В. ТЪРНОВО - 30 мин.

Историята на църковното училище към Храма «Св.Николай» «във Велико Търново. За усилията и будителското начало на хората възстановили това училище и неговата нова история в нашето съвремие.

ВСИЧКО ОТНАЧАЛО - 18 мин.

Завършвайки всеки жизнен цикъл трябва ли да започваме отначало, за да запазим родословието на своя свободен дух – пита писателят-драматург Кънчо Атанасов. В нашето съвремие има неща които губим, а те са от съществено значение за историята в която участваме и която се пише от всеки съвременник.

БОЯДЖАНА - 40 мин.

Художникът Георги Бояджиев познат в артсредите като БОЯДЖАНА (Бояджиана) е син на именития български живописец Златю Бояджиев. Участник в пловдивската бохема от края на 50-те години на миналия век до днес. Чрез разказите на близки приятели, художници

и един артист разбираме сложността на превъплъщенията на художника. Те сглобяват пъзела на творческото му кредо. Сам Бояджана разказва за изминалото време и за участието си в „модерността“ на българската живопис.

РЕЗЕРВАТ ЗА ГЕЛИНИ 28 мин.

За едни необикновени хора – помаците в село Рибново и редкия сватбен ритуал гелина, запазен единствено на това място в Родопите. Но сватбата е само повод да се надникне в необикновения свят на тези хора съчетали по един невероятен начин в хармония мъдростта на опита и традицията и погледа към света на модерните млади хора в 21 век.

НЕПОЗНАТАТА ИСТОРИЯ - ПОКРЪСТВАНЕТО - 38 мин.

Има твърде много неща в българската история описани в хроники и анали, но премълчавани и загърбвани от официалната историография. Едно от тези неща е и българското покръстване и въпроса за ранното християнство у нас. В трите части на поредицата „Покръстването“ се повдигат някои въпроси за логиката и действителността на така представяното ни приемане на християнството от древните българи.

КОРЕН ДЪЛБОКО В НЕБЕТО - 30 мин.

Филм за един от най-добрите ни съвременни поети Биньо Иванов, наред с Константин Павлов и Николай Кънчев в новата Балканска антология.

15 МАЙ 18 ЧАСА

Тържествено закриване и награждаване на отличените от журито филми.

Същите ще може да видите в започващата Нощ на музенте. Очаква ви нова експозиция на музея и още филми:

ЖИВОТО БЛАТО - 20 мин. продуцеска къща „Кайа“

експерименталните:

Бунтът на роботите - Максим Проданов (анимация)

Героят в българската история - Петелина Петрова, (мултимедия)

Под игото - Мария Дончева и Калина Ангелова, (мултимедия)

www.bulgarianfilms.com

Да бъдем част от паметта на земята ни!

НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ „КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО И НОВИ ТЕХНОЛОГИИ“

**11 май, 14 часа,
заседателна зала на Национален
археологически институт и музей при БАН
e.mail: bulgarian_heritage@abv.bg**

Националната конференция „Културно наследство и нови технологии“ се организира съвместно с Асоциацията за развитие на информационното общество. Тя ще срещне филмови дейци с учени работещи в областта на археологията, историята, наследството, информатиката и виртуалната култура. Регламентът предвижда до 15 минути на участник за изказване по темата – доклади, постери, съобщения и публикации. Обсъждаме проблемите при създаване на филми за българското наследство, дигитализацията и визуализацията на историческите и културните паметници, фолклорните източници, артефактите и културните ценности, документирането, паспортизирането им и начините за извличане на информация. Търсим решение на научни, културни, практически и образователни проблеми, както и по-тясно сътрудничество. Нека заедно се сбогуваме със старата школа в българската документалистика, за да правим истински изследователски и експериментални филми, мултимедия и различни модерни видеоформи. Очакваме и открита дискусия по излъчените на Прегледа филми. Целите ни са:

1. Да насърчим създаването, разпространението и използването на филми за културното ни наследство за изграждане на едно широко културно съзнание и разбиране,
2. Да съберем образованието, филмовите творци, археолози, антрополози, историци, журналисти, реставратори, еколози, географи и други заинтересовани от културното наследство и неговото въздействие върху обществената среда.
3. Да споделим нови идеи и подходи в използването на този род филми за общото благо на Българското общество и представянето на уникалното ни наследство пред цялото човечество.
4. Да съдействаме на институциите в тяхната работа за използването на филмите в библиотечна, образователна и музейна мрежи, както и за възможността от интернет-представяне на тези филми и визуални продукти.

Материалите от конференцията ще бъдат публикувани в специален сборник и в сайта

www.bulgarianfilms.com

Международна фондация за българско наследство

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "АРХИВИ"

**МЕЖДУНАРОДНА ФОНДАЦИЯ ЗА БЪЛГАРСКО
НАСЛЕДСТВО**

ПРОФ. ПЕТЪР ДЕТЕВ

www.detev.com

имат удоволствието да Ви поканят
на изложбата

**ПАМЕТ ЗА ПЪРВИТЕ
ЕВРОПЕЙСКИ ЗАСЕЛНИЦИ**

**проучвания на археолога
П. Детев (1900 - 1980)**

**12 май 2010 г. (вторник)
изложбена зала "Архиви"
17 часа, ул. "Московска" № 5**

ПЕТЪР ДЕТЕВ (25.09.1900 – 2.11.1980)

Да бъдем част от наметната на земните ни!

Тази година се навършват 110 години от рождението и 30 години от кончината на праисторика Петър Детев. Време достатъчно, за да оценим приноса от 52 годишната му научна дейност, започнала с първи разкопки като студент на доайена на българската праистория, проф. Рафаил Попов през 1928 г. до самата му внезапна смърт през 1980 година. Детев беше от щастливите хора, на които не се наложи да преболедуват своето пенсиониране. В тези 52 години той упорито и целенасочено търсеше истината за праисторията на траките в басейна на река Марица.

В последните 5 години едно ново откритие роди проекта за изследване на човешкия геном и събираните ДНК проби по света ни дариха с удивително познание. При опита да бъде извлечен сравнителен ДНК материал се оказва, че човешкия род, чийто преки наследници сме, е на не повече от 150, 000 години!? ДНК пробите извлечени от по-стари човекоподобни представители подозирани доскоро за наши прародители, нямат пряка ДНК връзка с кроманьонеца. Те са на близки по вид, но все пак други същества.

Нашите родители са на незначителната възраст от 150, 000 години! Може само да се гадае колко пъти е прекъсвана ДНК веригата и дали сме се появили сами или с помощта на чужда намеса.

Веднъж определена, възрастта на човека не затрудни модерните методи за изследване. Научили точното време, те настроиха часовниците си назад и започнаха да възстановят палео-климата, геоморфологията, цялостната физическа картина по протежение на цялата история на човешкия род. Скоро научните доказателства изключиха вярата, че Пътя на човека от Африка към Европа е бил през Гибралтарския проток. Пренаписването на човешката история и на първите стъпки на хората по планетата е неизбежно. Иде време и за пренареждане на глобалното наследство с непозната сила.

*Сега всички очи са обърнати към сухопътните мостове, каквито са били Дарданелите свързващи Африка с Азия и Босфора свързващ Мала Азия с Балканите, сиреч с Европа. А там, на входа към Европа ни чака... плодородната долина на Марица. Особено горди и радостни сме да знаем, че там ни чака **МОНОГРАФИЯТА** на Откривателя на Прародината на всички европейци – нашия праисторик професор **Петър Детев***

Роден в новозагорското село Омарчево той е истинска рожба на Тракийското плодородно поле, с което го свърза и цялата му трудова дейност – в Свиленград, Стара Загора и Пловдив бяха неговите работни места. На Пловдивския археологически музей той посвети над 34 години плодотворна работа.

Детев получава международно признание още през далечната 1957 година. Тогава трудът му е забелязан от световноизвестния археолог и изкуствовед Гордон В. Чайлд. След изследователска обиколка из българските музеи, същият заявил на конференция на археолозите в София:

„Ние, учените на Запад, сме свикнали с мисълта, че европейската цивилизация се е зародила в източното Средиземноморие и оттам, през вашите земи, минала в Централна и Западна Европа. Но от проучванията на Детев, Миков и изследванията на антрополога Петър Боев се уверих, че Тракия е била забележителен център, от който започва зората на Европейската цивилизация”.

През целия си съзнателен живот и научна дейност Петър Детев неотклонно изповядва убеждението, че появата на неолитната култура в Европа дължим на балканското население, а нейния централен вход бил в Поречието на най-голямата река на Балканите, нашата

Марица. Той се посвети на доказването на тази научна истина, като се оповаваше изключително на собствените си проучвания. Днес вече знаем, че могилната култура в Тракия е най-старата европейска култура!

Преди Детев в нашата праистория са описани едва няколко праисторически селища. Неговото научно завещание описва и подреди на археологическата карта 315 селища, само в басейна на река Марица. Детев ръководи цялостното разкопаване на повече от 30 археологически обекта, изследва основно над 40, проучи теренно и датира останалите. Негови най-големи открития остават култовия обект от ранния неолит, в чудната местност „Долът на четиридесетте извора“ в подножието на Родопите край Асеновград, по който може да се проследи генезиса на духовността по земите ни. Следва Плоската могила в кв. Лаута на град Пловдив и цялостната му изследователска дейност там, благодарение на която днес Пловдив е признат за най-стария град в Европа и е сред петте най-стари градове в света*.

Знакови артефакти Детев открива в селищната могила „Банята“ край с. Капитан Димитриево, „Тепето“ при с. Леново, „Плоската могила“ при с. Злати трап, „Азмашката могила“ при с. Хрищени, могилата „Разкопаница“ – всежалони маркиращи непрекъснатостта (континуитета) и културната приемственост на стотици поколения местно население, начинаещ от ранния неолит до края на желязната епоха. Те оформиха гръбнака на неговите по-късни обобщения. Едва днес обаче можем да оценим направеното и да се опитаме да го направим достойно на широката културна общественост у нас и в чужбина.

„Кирката и лопатата“ на Детев влизат в действие още от неговата 12 годишна крехка възраст, когато останал сирак (баща му е убит при обсадата на Одрин) е принуден да ги използва, търсейки хляб за осиротялото многолюдно семейство. После, когато братята и сестрите „дръпват“, още в студентските му години, пак с тях Детев започва да дири историята на земите ни. Свиленградските могили, Старините в рида „Свети Илия“, праисторическите селища при селата Биково, родното Омарчево, Питово, Графитово и т.н. бележат първите му стъпки. После иде ред на равното поле Загоре, „Берекетската могила“ при с. Св. Кирилово, с. Малко Търново. Спасява праисторическите останки в гр. Ямбол, в Хисаря, могилата „Малтепе“ при с. Огняново и „Манастиря“ край с. Черничево, току до храма в Старосел. Разкопките му позволиха да опознае всички съществували праисторически форми – некрополът при с. Чернозем, пещерата „Топчика“, селищата в Брани поле, Брестовица, Оризово, граф Игнатиево. Не остана праистория по снагата на Маричината низина, с която да не се бе срещал, разкопавал, проучвал.

Детев има редкия шанс да открие чудесната родопска огърлица от праисторически обекти пълни с прояви на първата духовност, приютени по северните склонове на сакралните Родопи – „Курт тепе“ при с. Руен, култовият обект при с. Мулдава, „Тепето“ при с. Леново, „Асарлъка“ при с. Златовръх.

Изследванията по поречието на реките оформиха мнението му, че те са основните артерии за придвижване и усвояване на нови територии. Те му дадоха представа за пътя на заселване в Тракия, Родопите и Причерноморския

район. Той изследва внимателно ред по-малки поречия на р. Мечка, р. Чая, праисторическите могили при с. Баня, в местността „Мрамор“ до прочутото Панагюрско съкровище. Посвети се на материалите съставляли материалната култура, оръдията на труда и бита на праисторическото население като кремъчната кариера при с. Избегли с нейното производство на брадви, тесли, чукове, длета. Нито за момент в научната си дейност не се разколеба и не се отклони от главната си цел – да проучи и подреди етапите от живота, бита и културата на местното население от басейна на Марица.

За оръдията на труда – брадви, тесли, чукове, длета и палешници написа свой опит за различаване в дисертационния си труд. Оpozна всички украси и видове керамика, изучи материалната праисторическа култура. Разкри кремъчната кариера при с. Избегли. Написа над 100 научни публикации, над 300 научно-популярни статии, две монографии у нас. Бе чест гост и на чуждия научен печат, главен редактор на научното списание „Известия на музеите от Южна България“. Никога не отказа и не подцени и най-малката възможност за широкото разпространение на научните знания – беседи, лектории, открити илюстрирани уроци. Към края на живота си повече от 300 слайда му помагаша в беседите. Нито за момент в научната си дейност не се разколеба и не се отклони от главната си цел – да проучи и подреди етапите от живота, бита и културата на местното население от басейна на Марица.

Беше галеник на съдбата – където копне, все вади – говореха за него колегите му. Понякога артефактите сами го викаха, като колективната находка от 55 напълно запазени съда от желязната епоха, открити при изкопи за основи на сграда в кв. Втора Каменица в Пловдив, полихромната неолитна керамика при с. Черничево, чудесните енеолитни украси и керамични изделия от „Дончовата могила“ при с. Биково, Новозагорско. Пак там попадна на макет от най-старата кола в света. Още тогава, в далечната 1948 год. Като че започнаха странностите в българската праистория. Тя непрекъснато откриваше образци, чийто аналози се появяваха в останалите части на света, само че – по правило – поне с 1200 години по-късно. При това ставаше дума за артефакти с важно за времето си технологично откритие. Върхове в керамичното изкуство са ритуалния ансамбъл от култовия център при с. Мулдава, първата параферналия от неолитна къща в „Ясътепе“ в Пловдив, огромната колекция от неолитни и енеолитни култови глави, бюстове, скулптурки, битова пластика, протописмени знаци по плочки, дъна и стени. Още помня каква небивала възбуда предизвика откритите енеолитни къщи на Небеттепе. Най-сетне бе намерил свързващото звено. Прибра се на бегом в къщи (живеехме в Стария град) и озадачено, но и смутено ми заяви:

Но това означава, че Пловдив е по-стар от всички известни досега на археологията „вечни градове“?!

Детев остави над 16, 000 артефакти в почти всички музеи в Южна България. Беше умел реставратор, според твърденията на реставраторите. Беше умел художник-илюстратор на откритията си, според единодушното мнение на колегите му археолози. В онези времена на допотопна фотография това беше повече от комплимент. Беше точен и акуратен – всичките му открития от разкопки още в идващата поред зимна пауза влизаха в научен оборот с прецизни статии. Забавянето на научното оповестяване считаше за грех.

Безкрайни бяха грижите му да показва и разказва за археологическите открития. Често колеги и посетители в музея го хващаха в ролята на гид, гражданството се радваше на беседите му. Забележителна бе дирята му в онагледяването – направи макети, които палеха въображението на зрителите.

Но тези „данни“ бяха само малки крачки към заветната му научна цел. В края на 60-те години, когато откри за себе си неоспоримо, че пловдивските селища никнещи като гъби от неолита до желязната епоха осигуряват така важния за летоброенето континуитет, той вече знаеше, че копае в най-стария от известните на археологията градове. И това не беше всичко. Детев прозря, че тукашната култура от късния неолит насетне се е отърсила от близостта си с малоазийската, чийто приемник била и е дръпнала по оеигинален начин стремително напред по пътя към първата цивилизация в света. Именно на автохтонността на населението от неолита насетне и на неговата самобитна, несрещана другаде култура, той посвети изцяло научното си дело.

Но не бе доволен от темповете на разкопаване и разкриване. Наличните средства не можеха да му позволят мащаб отговарящ на замисъла му – да нарисува обобщена картина за най-старата култура, за нейното развитие у нас, за нейното разпространение. Според него не с репери, а с проучване на всички налични могили в басейна на река Марица и проследяване на генезиса на техния произход. Той считаше, че не трябва да ги откъсва от историята на човешкия род, от първите култури по земята. Затова определяше първите постоянни селищни могили в Тракия за рожби на СРЕДНИЯ неолит, не би могъл да ги назовава ранен неолит, с единственото ненаучно обосноваване, че днес през Тракия преминава държавната граница с Турция, а река Марица дели водите си още с днешна Гърция и Турция. Та нали дори в „българската“ част от Тракия има могили далеч по-стари от първия пласт на Карановската селищна система?

За да вдъхне живот на това изначално минало означаваше изследванията да имат своя верен исторически компас и хронометър, да са потопени в континуитет и приемственост. Това го накара да предприеме нечуван до момента ход в българската археология. Натрупал богат опит в разпознаване и датиране на керамичните фрагменти и останки, познавайки маниера на възникване, изграждане и живот

в праисторическите селища-могилите, той прозря, че край техните основи лежат и до днес пръснати отломки от всички епохи, от възникването им до тяхната гибел. По подобен начин бе намерил и трудно разпознаваемите „открити селища“, които бе датирал като реален РАНЕН неолит убеден, че тукашните неолитици са влезли в Европа от Мала Азия през Балканите. Теза, която сега се доказва неоспоримо. Той не вярваше на нашенската Карановска система, считаше я за опит да спусне завеса и ни откъсне от най-древната праистория на света, с която по един или друг начин сме били свързани.

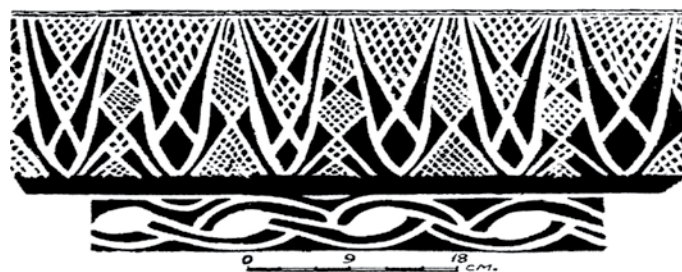
Всичко това му позволи да пристъпи към написването на Книгата на живота си – монографията „Праисторическите селища в басейна на река Марица“. Това бе обобщаващия научната му кариера труд. Събра резултатите от цялостното разкопаване на ред могили и други праисторически обекти, от сондажите на трети, от теренните проучвания на останалите, систематизира ги и сравни стратиграфиите, за да изготви Археологическа карта на басейна на река Марица, подножието на Родопите и част от южното крайбрежие. Успя да напише монографията, съпроводи я с над 20-есе откритията си, но не успя да я издаде. Съдбата му отне този венец. Книгата остана непубликувана близо 20 години.

Слава Богу, тя вече е сред нас, днес помага на младите му колеги и ни отсрамва в новата научна хипотеза, която целия научен свят се е заел да доказва – че първия европейец е бил (все още само според Детев) праисторическия жител на Долината на река Марица, най-плодородната долина на Балканите, напоявана от водоносната мрежа на най-голямата река на Балканския полуостров.

Проблемите на етногенезиса не му бяха никак чужди. Работеше и се доверяваше на антрополога Петър Боев за тезата, че дошлите от Мала Азия неолитици още през късния неолит се аклиматизирали и отпочнали създаването на своя собствена, оригинална култура. Тях той наричаше автохтонно население, за да посочи, че с появата в предантичността на наименованието им Траки, не се маркира появата на ново население, различно от досегашното. Това се има предвид, когато наричаме Детев откривателят на Прародината на Траките.

Дойде времето да разберем защо именно монографията за праисторическа Тракия днес се оказва толкова важна за научния свят!

Възпоменателната експозиция в галерия „Архиви“ ще покаже тези страни от многообразната дейност на Детев. Благодарим за любезното съдействие на Държавната агенция „Архиви“, на найния председател проф. д-р Георги Бакалов, на д-р Крайски и всички служители, помогнали това да се осъществи. А ние от Фондацията ще им се отблагодарим, дарявайки архива на праисторика Детев.

ЗАПОЗНАВАМЕ ВИ СЪС СЪВРЕМЕННАТА БЪЛГАРСКА ДРАМА

ДА НАМЕРИШ СЕБЕ СИ

РОМАН

ОТ ДОБРИ КАРАБОНЕВ

ПРЕМИЕРА 20 МАЙ, ЧЕТВЪРТЪК, 16 ЧАСА
СТОЛИЧНА БИБЛИОТЕКА

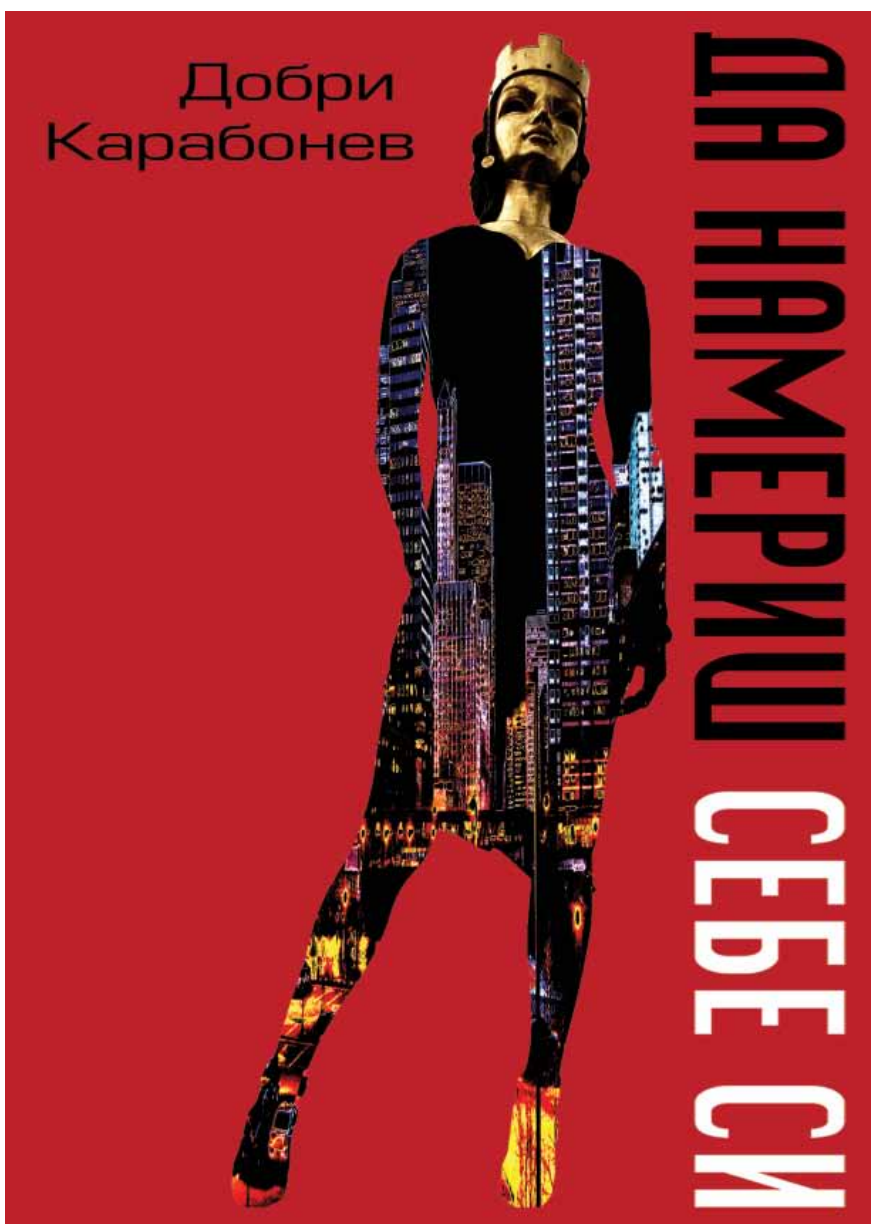

В последните двадесетина години българското културно пространство неимоверно се разшири. Появиха се творби, чиито автори са пръснати по целия свят и под различен ъгъл рисуват съвременното житие и битие на Българите. Къде е мястото на тези творци в съвременната българска култура? Отговорът зависи от

способността ни да огледаме „без чадъри“ решителните промени, които настъпиха в битието на българите. Да ожалим нашата емиграция, но и да се видим през нейните очи. Няма я „желязната завеса“, но изчезна ли конспирацията, която я доведе в живота ни? Свикнахме ли да контактуваме свободно помежду си и като скачени съдове да реагираме на нивото на българското съзнание и тук, и там, и навсякъде? Кой официоз ще приюти общата ни българска душевност и ще поощрява общуването между нас? Да би се случило, току-виж изчезнали тез отворителни нашенски черти, които ни принуждават сами да се отбъгваме едни други, стига да се появи и най-малка възможност за това. Защо отношенията между българите вън и тези вътре в страната са още в сянка? Едва ли е от всенародната любов по заверите. Нечистите политически игри и нечистите попъзновения са нашия голям разделител и разграничител.

Този роман не мрази и не насъсква българите едни срещу други, а дири брод, опитва да открие нов модел на отношенията помежду ни. Не ми влиза в работата да гадая, откъде са се появили тези нови идеи за общуване на българите помежду им. По-важното е, че опита го

има и ни кара да провидим пътя за спасението ни, за подобряване на днешната ни съдба. Провокира ни с искреността и добронамереността си. Сякаш бленува за онази самоорганизация, която единствена е способна да ни изведе към Светлината, Правдата и дай Боже, благоденствието.

Но ще оставят ли този хубав народ, този робски народ да се оправи, да се самоорганизира? Кой би му дал даром подобна свобода? Откъде ще дойде таз справедливост свише?

Днес страната непрекъснато се обезкръвява. Всичко читаво, което не иска да прекара живота си мърцина, се спасява навън. И местното общество тук е с болезнено нарушени баланси - инертно, без дух, без идеали.

Емигрантските сценарии са безброй, но всичките си приличат до един. В името на икономическата осигуреност жертвахме себе си, връзките помежду ни. Отделихме дете от майка, баба от внуче. Оставихме ги тук да ги отглежда улицата, а ние се грижим за чуждите деца и старци. Какво освен трагедия да наречем това?

В Чикаго, световната столица на българската емиграция се е изсипало население колкото за цял областен български град. И според американските закони – знаете Америка е създадена и създавана от имигранти – те имат свои непознати тук човешки и културни права. Могат да го „построят“ този свой град, по образ и подобие българско, ако действително искат да стоят близо до корените си. Но къде ли са корените на българското наследство? Не са окопани в поредното гето, а в способността на българите

в Америка да се интегрират пълноценно, гордо тачейки своите традиции, своята култура, своята душевност. Само че ние тук с какво им помагаме? Романът на Добри Карабонев нашепва някои от отговорите – с износ на ментета и престъпници!?

Орисия ли е, съдба ли, но гурбетчиляка и емигрантството безпощадно сочат – в България вечно наливаме основи, а преследваната цел все се оказва... друга. „В годините на прехода“ мощни экс-соц-екипи от планирането приватизираха всичко по план, после пак по план ни намъкнаха в едно подобие на пазарна икономика. План имаше дори за обирането на гражданите, по план се убиваха едни други. Двадесет години личната ни съдба бе доминирана от този нов „бял терор“. Степените на неговата жестокост зависеха единствено от личната ни съпротива. Тъй се роди срамния епос с мутрите, за да не различим хайдутина от хайдука.

„Да намериш себе си“ на Добри К. предлага богата палитра от мъчения и издевателства над личността в името на едничка цел – нейното ограбване. Не се плашете, няма жестоки сцени, жертвите не са жестоки. Но има много, много болезнени картини, родени от тази менте демокрация, в която са ни залюляли. Дълго се лъжехме, че все ще дойде краят – на прехода, на безумията в името на капитала. Днес май разбираме. Това не са били временни уродства на смяната, а ЖИВОТА, който са ни отредили под слънцето!?

Тази констатация липсва в романа. Той е оптимистичен и вярва в Справедливото възмездие. Аз не, а вие?

Вече 20 години така и не разбрахме кой ги прави тези пъклени планове за ерзац живота ни? Стои в нас единствено горчилката от грабежите, от разбитите ни съдби. Влязохме безропотно във всички схеми за присвояване – да посегнат на колата ти, на жилището ти, на живота ти. Колко му е, щом може да се осребри...

Един наш поет бе възкликнал преди: „Когато се наливаха основите, какъв живот живяхме ний?“

„Странна държава, която не може или не иска да защити собствените си граждани“ – казва пък главният герой на романа – Богомил. Какви ти граждани? Програмират ни за поданици на недосегаемите, предрешени като „безгрешни“. 20 години сред тях няма осъдени, защото осъдените сме ние! Какво ще ни кажеш Америко, чрез нашите блудни твои синове?

Този роман със сигурност няма да свърши дотук. Но за да разберем какво следва, трябва първо да го прочетем.

От издателя

Този роман е готов сценарий за филм, а България има нужда от такъв филм.

Никола Станев, режисьор, Чикаго

„Да намериш себе си“ бе публикуван за първи път на страниците на в. „България“ в Чикаго. Той бързо стана любимо четиво на българската емиграция тук. В тази плетеница от човешки съдби всеки намери себе си.

Лина Кърк -

издател и менижър на в-к „България“ Чикаго

БЪЛГАРСКИ ДНИ НА НАСЛЕДСТВО СОФИЯ 2010

ПИЛОТЕН ПРОЕКТ „КОЛЕКЦИИ БЪЛГАРСКО НАСЛЕДСТВО“

РАЛИЦА ДЕНЧЕВА

представя
БЪЛГАРСКИТЕ МАДОНИ
7 АПРИЛ - 15 МАЙ

ПИЛОТЕН ПРОЕКТ НА МЕЖДУНАРОДНА ФОНДАЦИЯ ЗА
БЪЛГАРСКО НАСЛЕДСТВО
ПРОФЕСОР ПЕТЪР ДЕТЕВ
www.detev.com

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ИЗЛОЖБА 11-15 МАЙ
ЛОБИ БАР НА
SALT PALACE HOTEL
TEL: 359 2 988 90 70

www.detev.com/ralitza_dancheva.html
Ralitza Dancheva

www.detev.com/ralitza_dancheva.html

ПИЛОТЕН ПРОЕКТ КОЛЕКЦИИ „БЪЛГАРСКО НАСЛЕДСТВО“

Международната фондация за българско наследство професор Петър Детеv представя своя пилотен проект КОЛЕКЦИИ „БЪЛГАРСКО НАСЛЕДСТВО“. Той е подкрепен от ОП „Туристическо обслужване“, хотели, банки, агенции, модни къщи, творчески сдружения. Заедно създаваме една „Открита трибуна за български културни ценности“. Там ще се експонира по една творба от различни тематични колекции. Това далеч няма да са само картини или пластики. Диапазонът на колекциите „Българско наследство“ е много по-широк - реплики на артефакти от богатото ни културно наследство, нови идеи реализирани от „Задругата на майсторите на художествени занаяти“, но и нови виртуални продукти. Целта остава една и съща – да се пропагандира уникалното ни българско наследство. Експонатите ще са „в акция“ в продължение на два, най-много три месеца. За една година ще има четири тематични колекции. Домакините могат да създават свои обособени колекции от постъпилите при тях експонати.

Първа е колекцията „Българските мадони“ на художничката Ралица Денчева. Официалният старт беше на 9 април в НДК в рамките на изложението „Изберете българското“.

Идеята е в градската среда да се различават българските

културни ценности. Засега новата културна територия разполага с 15-ина обществени места в столицата. На всяко от тях е обособено представително място за експониране на творба от Колекциите „Българско наследство“. Така естетизираме обществената среда с неповторима българска художествена атмосфера. Така витаещите в публичното пространство понятия като културен туризъм, българско наследство, свободен пазар за произведенията на изкуството ще получат свой видим образ и подобие. Ще бъде провокиран и един полезен дебат за модерния мениджмънт в областта на изкуството и културата. Нашите творци го заслужават, защото покрай уж многобройните демократични реформи, масови и тайни приватизации, за тях комай нищо не се промени. Предлагащото и търговията с български културни ценности остава в плен на бившите социалистически форми. Пречките са от ментално и психологическо естество, защото за подобна инициатива не са необходими нито пари, нито скъпи галерии и съоръжения. А времето за извършване на подобна промяна изтича. Следва неизбежното – за традиционните форми отминава периодът на актуалност и те се заменят с нови. Такива са законите на природата и философията на живота. Те сочат днес, че сме изправени пред точно такъв проблем - качествена промяна, която все бяга от нас. Смяната на собствеността не струва нищо, ако не е следвана от друг тип, свободни пазарни механизми. Модернизацията предизвиква промените. Ние не само живеем в нов век, но се и намираме в Нова епоха.

Повече от 25 години сме въввлечени в един нескончаем процес, при който техниката непрестанно изпреварва мисленето. Нейното развитие е експоненциално, докато човек еволюира в далеч по-скромни темпове. Ежегодно при нас пристигат нови технически решения, а специалисти годни да осмислят тяхното художествено приложение почти липсват. Един от големите проблеми на страната е изоставането ѝ в модернизацията. Днешната криза е криза на виртуалността. От това страдаме всички – образованието, културата, обществото. То е получило и получава все по-съвършени технически възможности в глобалната (обща и специализирана) медийна среда, но обществото не получава адекватни форми, за разработването и предлагането им липсват специалисти. Да сте чували за културно присъствие чрез мултимедийни продукти и видеоформи, които да са наситили тази обществена медийна среда? Да сте видели на прекрасните плазми, тези нови „агитационни табла“, които ни заливат буквално отвсякъде, нещо повече от някоя безвкусна реклама за сапун или тоалетна хартия?

Едва докоснали се до благата на виртуалната реалност, ние вече сме обсебени от нея. Плазмите бяха последната брънка на промяната в общата за всички дейности електронна среда. Вече нищо не може да я спре. Датата в Европейския съюз е вече определена - 2012 г. Мултиплексите идат. Това е средата, която отглежданата впоследствие 25 години виртуална култура ще разположи нашето настояще и нашето бъдеще. Ето защо са толкова много проблемите по образователната верига, управлението на културата, съдбата на художествените ни творци, състоянието на културното ни наследство, дори мениджмънта на културните, образователни и художествени процеси.

От друга страна всички публични сгради – хотели, банки, модни къщи, туристически агенции и т.н. и без друго имат

грижа за клиентите, за публиката си, дори и за минувачите, на които да внушават уважение към естетиката, културното ни наследство и изкуството. Там и без друго вече са поработили интериорни специалисти, оформили красиво вътрешните пространства.

Предложихме им да обособят не повече от 1 кв. м. като постоянна изложбена зона, в която заедно ще представяме различни стойностни произведения на българските художници и ваятели, дизайнери, майстори на сувенири и художествени занаяти, реплики от уникалното ни културно наследство. Наши конкретни партньори са в маркетинг отделите, рекламата и връзки с обществеността на стопанисващите подобни обекти. Нещо повече те са и нашия художествен съвет, който изграждаме към Фондацията.

Проектът „Колекции Българско наследство“ иска да създава събития и да ги разпространява. Исква да подобри с вълшебна пръчка и реалния и виртуалния ни свят. Точно затова споменах „плазмите“, защото това което ще може да се „завърти“ на тях, в голямата си част ще може да се „завърти“ и в интернет. А там е днес голямото Отворено общество за българското наследство! То ни очаква. Всички ние сме негови големи длъжници!

Благодарим на първите, които ни повярваха:

**ОП „Туристическо обслужване“
при Столична община**

хотел ARTE
бул. „Дондуков“ № 5

хотел Света София
ул. „Пиротска 18

Централ парк хотел
бул. „Витоша“ 106

Salt palace (SP) hotel
ул. „Три уиш“ № 8

хоел Ле Флор
бул. „Витоша“ № 21

хотел Даунтаун
бул. „Васил Левски“ № 27

туристическа агенция Он травел
ул. „Три уиш“ № 10

туристическа агенция Зиг Заг Холидейз
бул. „Ал. Стаболийски“ № 20 Б

туристическа агенция Астрал Холидейз
ул. У. Гладстон“ № 32

бутик Жана Жекова
ул. „Ангел Кънчев“ 18 А

**ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ИЗЛОЖБА 11 - 15 МАЙ, В
ЛОБИ БАРА НА „SALT PALACE“ ХОТЕЛ.
НА 15 МАЙ, ОТ 19 ЧАСА ЩЕ Е
ПРОЩАЛНОТО ПАРТИ ЗА ЦЕНИТЕЛИ И
КОЛЕКЦИОНЕРИ**

НОЩ НА МУЗЕИТЕ 15 МАЙ ОТ 18 ЧАСА В НАИМ при БАН

В нощта на музеите ви очаква новата изложба “Кирилска българска епиграфика”, както и всички наградени филми от Третия филмов фестивал за културно наследство.

**МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА МУЗЕИТЕ
15 МАЙ 18 ЧАСА**

**ИЗЛОЖБА “КИРИЛСКА БЪЛГАРСКА ЕПИГРАФИКА”
В НАЦИОНАЛНИЯ АРХЕОЛОГИЧЕСКИ ИНСТИТУТ С
МУЗЕЙ ПРИ БАН**

- 1 – Подвзглавие от гроб на монах: “В началото бе словото”, XIII – XVI век.
- 2 – Златен пръстен-печат на епикерни Петър, братовчед на царя (чашник – който се грижи за трапезата на царя), XIII – XVI век.
- 3– Поменик от църквата в село Добърско, Разложко, XVIII век.
(архив НАИМ при БАН, фотографии Красимир Георгиев)

3

CENTRAL PARK HOTEL

Uniquely Central

CENTRAL PARK HOTEL
106, Vitosha Blvd., Sofia 1463, Bulgaria
tel. (+359 2) 805 8181, fax: (+359 2) 805 8787
reservations: (+359 2) 805 8888
reservations@centralparkhotel.bg
www.centralparkhotel.bg